

Bilag 1

Opsummering af hovedpunkterne i de 7 modtagne høringsvar.

Høringsvarene er optrykt i deres helhed i bilag 2.

Høringspart	Hovedpunkterne i høringsvaret
Handicaprådet	<ul style="list-style-type: none"> • Det er en vigtig opgave at sikre, at sagsbehandlingsfristerne matcher den reelle tid, det tager sagen at blive behandlet, så borgerne ved, hvad de kan forvente. • Synlighed og gennemsigtighed omkring de reelle sagsbehandlingsfrister. • En sagsbehandlingstid må dog aldrig være længere end højst nødvendig for at imødekomme borgers behov for en effektiv og hurtig hjælp. • Der synes ikke at være et rimeligt forhold mellem forkortelsen, forlængelsen og den oprindelige fristfastsættelse. • Handicaprådet har forståelse for, at der er administrative udfordringer ved at skulle indhente dokumentation fra en tredje part, og det er positivt, at der arbejdes med en systematisk rykkerprocedure. Proceduren ser dog desværre ikke ud til at virke tilfredsstillende, og det bør overvejes, om der skal anvendes en anden metode. • Handicaprådet undres over, at fristerne ikke kan være kortere på genbevillinger end de foreslåede 6 uger i gennemsnit. Dette særligt taget i betragtning af, at de øvrige sagers frister forlænges væsentligt. • Nye ansøgninger kommer oftest fra familier, der er pressede pga. deres nye livssituation, som måske netop har ekstra meget brug for en hurtig afklaring. Hvis sagsbehandlingsfristerne ikke kan gøres kortere, bør det sikres, at der er ekstra fokus på rådgivning og vejledning af borgerne i ventetiden og om muligt iværksætte midlertidige løsninger. • Generelt undrer det Handicaprådet, at fristerne vedrørende tekniske hjælpemidler synes at være sat i forhold til, om der skal afholdes et hjemmebesøg eller ej, og ikke i forhold til typen af hjælpemiddel. Handicaprådet har udarbejdet otte anbefalinger på hjælpemiddelområdet. • Handicaprådet anbefaler, at der kigges på, om vejledningen til borgeren omkring dokumentationskravene er fyldestgørende og letforståelige. Handicaprådet oplever, at kommunen ofte beder om unødigt dokumentation. Handicaprådet vil gerne rose Socialforvaltningens arbejde for at nedsætte dokumentationskravene, og de uhensigtsmæssigheder de skaber, gennem dialog med KL og Socialministeriet.
Centerrådet og Forældrerådet (fælles høringsvar)	<ul style="list-style-type: none"> • Rådene ser positivt på de bestræbelser der bliver gjort for at nedsætte sagsbehandlingstiderne. • Rådene ser alt for mange eksempler på hvilke negative konsekvenser en lang sagsbehandlingstid har for den enkelte, og kan derfor ikke acceptere, at de i forvejen alt for lange sagsbehandlingstider, bliver forlænget. • Rådene ser lange sagsbehandlingstider som et direkte udtryk for, hvor mange ressourcer (økonomiske) kommunen er parat til at afsætte på området. De vil opfordre kommunen til at afsætte de nødvendige midler til gøre dette, i stedet for at begive sig ud i tiltag der kun er med til at "sminke" statistikken. • Man må som minimum kræve, at de i lovgivningen afsatte tidsfrister bliver overholdt. • Rådene er altid parat til at indgå i et konstruktivt samarbejde med kommunen om hvilke tiltag der yderligere kan medvirke til en forkortet sagsbehandlingstid, hvilket de ud fra mange års praktisk erfaring har en del forslag til.
Brugerrådet (Hjemmeplejen)	<ul style="list-style-type: none"> • Brugerrådet har skrevet, at de kan tilslutte sig Centerrådets høringsvar.
Udsatterådet	<ul style="list-style-type: none"> • Udsatterådet er som udgangspunkt positivt stemt overfor Socialforvaltningens umiddelbare formål med revisionen; at sikre en overensstemmelse mellem den

	<p>udmeldte sagsbehandlingsfrist og forvaltningens egentlige sagsbehandlingstid.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Udsatterådet finder det grundlæggende meget bekymrende, at så mange sagsbehandlingsfrister må forlænges i så høj grad. Udsatterådet ser hellere, at Socialforvaltningen sikrer, at sagsbehandlerne har en reel mulighed for at behandle sagerne hurtigere. • Særligt vedr. hjælp til enkeltydelser jf. § 81 i Lov om aktiv socialpolitik, finder Udsatterådet det naturligvis positivt, at sagsbehandlingsfristen vedr. udsættelsestruede nedsættes til 2 uger. Imidlertid er det bekymrende, at man ikke i samme omgang tager initiativ til at nedsætte fristen for øvrige ansøgninger om enkeltydelser. • Særligt vedr. merudgifter til børn jf. § 41 i Lov om social service, finder Rådet det meget bekymrende, at man påtænker at sætte sagsbehandlingsfristen på nyansøgninger om merudgifter op fra 8 uger til 12 uger. Det er naturligvis positivt, at familier der allerede har en løbende bevilling kan få behandlet ansøgninger om enkeltstående merudgifter hurtigere end hidtil. • Særligt vedr. ansøgninger til personlige hjælpemidler jf. § 112 i Lov om social service, finder Udsatterådet det generelt foruroligende, at der i det hele taget er en sagsbehandlingsfrist på op til 4 uger – som nu forlænges til 6 uger på ansøgninger, som ikke omhandler hjælpemidler i forbindelse med diabetes, stomi og inkontinens. Det burde give sig selv, at borgere der henvender sig med behov for den slags hjælpemidler, skal have dem så hurtigt som muligt. • Særligt vedr. tandlægesager finder Udsatterådet det naturligvis positivt at akut behov for tandbehandling behandles straks. Imidlertid mener Rådet, at det er uhensigtsmæssigt, at øvrige ansøgninger påkræver så lang sagsbehandlingstid. Rådet foreslår derfor, at man i Socialforvaltningen undersøger, om der kan laves et standardiseret tilbudsmateriale, som gør det lettere for sagsbehandlere at finde det bedste og billigste tilbud fra de praktiserende tandlæger. Konkret i forhold til forslaget om at forlænge fristen for behandling af ansøgninger om tilskud til tandpleje til personer, som modtager ydelser efter loven svarende til kontanthjælpsniveau jf. § 82a i Lov om aktiv socialpolitik, så foreslår Rådet, at Socialforvaltningen omformulerer forslaget til at være en forøgelse af fristen fra 6 til 8 uger indtil videre – dvs. indtil Ankestyrelsen offentliggør resultaterne af den landsdækkende undersøgelse. • Særligt vedr. personlige tillæg og helbredstillæg jf. §§ 17 og 18, finder Udsatterådet det stærkt bekymrende, at argumentet for at forlænge fristerne primært er, at sagsbehandlingsfristerne i Borgerservice og Socialforvaltningen skal ensrettet. Løsningen herpå er så, at man vælger den længste af de to forvaltningers frister. Det er Udsatterådets klare holdning, at det naturligvis bør være den korteste frist, der er målet for behandlingen. • Derudover er Udsatterådet bekymret for hvad der sker, når/hvis det viser sig, at sagsbehandlerne heller ikke har mulighed for at overholde disse frister? Hvor langt skal fristerne forlænges, førend kommunen ser indad og forsøger at løse problemerne med caseoverload og flaskehalse på egen bekostning, frem for på borgerens.
Ældrerådet	<ul style="list-style-type: none"> • Ældrerådet lægger afgørende vægt på, at borgere får en realistisk melding fra Socialforvaltningen om den forventede sagsbehandlingstid i en sag. I det perspektiv og under de givne økonomiske forhold vurderer Ældrerådet, at Socialforvaltningens forslag til revision af de nuværende sagsbehandlings-frister er hensigtsmæssig. • Ældrerådet har med tilfredshed noteret, at Socialforvaltningen og Sundheds- og Omsorgsforvaltningen bestræber sig på at skabe større ensartethed i forvaltningernes ydelser og kommunikation til borgere. Ældrerådet vil opfordre til, at det også sker i forhold til sagsbehandlingsfrister.
Danske Handicaporganisationer (DH)	<ul style="list-style-type: none"> • DH København har forståelse for, at kommunen i visse typer sager der er meget afhængige af input fra tredjemand, har behov for forlængelse af de udmeldte sagsbehandlingsfrister og anerkender, at det kan tage tid at indhente eksempelvis

	<p>lægefaglige udtalelser.</p> <ul style="list-style-type: none"> • DH København er samtidig meget bekymret for den væsentlige forlængelse af fristerne, der sker for andre typer sager, herunder især de sager, hvor der ikke i forvejen er en bevilling. DH er alvorligt bekymret for, at forslaget vil betyde en væsentlig serviceforringelse for de berørte borgere. Uanset om sagsbehandlingsfristerne skal afspejle den forventede sagsbehandlingstid, må det forventes, at de fastsatte frister har betydning for administrationen, og at forlængede frister ikke giver forvaltningen incitament til at behandle sagerne hurtigst muligt. • De frister der foreslås forkortet, vedrører allerede eksisterende bevillinger og det må formodes, at disse sager allerede i dag typisk kan afgøres på kortere tid end de gældende sagsbehandlingsfrister. • DH København er samtidig bekymrede for, om forslaget afspejler en situation, hvor forvaltningen i praksis kræver mere dokumentation, end der reelt er behov for i en række sager med dertil hørende forringelse af borgernes retssikkerhed. • Der er behov for at gennemtænke forslaget yderligere, hvis kommunens handicappolitiske intentioner skal sikres og DH vil samtidig opfordre til, at det nøje overvejes, om det ikke er muligt at sænke sagsbehandlingsfristerne yderligere.
<p>Politikgruppen, Scleroseforeningen Frederiksberg og København</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Som bevægelseshandicappede har Scleroseforeningen valgt at koncentrere sig om tekniske hjælpemidler. • Scleroseforeningen er ikke enige i, at den bedste løsning for at overholde sagsbehandlingsfristerne er at fordoble dem i forhold til visse ydelser, i stedet for at satse på at afkorte sagsbehandlingstid generelt (tidligere opstart) og forbedre rykkerprocedurer. • Det er et grundlæggende problem, at man generelt på tekniske hjælpemidler (kørestole, el-kørestole, el-crossere m.m.) øger sagsbehandlingen fra 8 uger til 16 uger på hjemmebesøgssager. Her burde der kunne differentieres i forhold til, hvilket hjælpemiddel der ansøges om. • Der mangler en genansøgningsfrist, når hjælpemidlet bryder sammen eller skal udskiftes. Denne frist bør være væsentligt kortere end 8 uger, da behovet allerede har været konstateret tidligere. • Scleroseforeningen synes, at der er behov for nye gennemtænkte overvejelser om sagsbehandlingsfristerne, samt en ny gennemskrivning af dette forslag, hvis kommunens handicappolitiske intentioner skal sikres.